

στείθε θέλας τυχῆ, ἀπὸ παλαιτῆ ἡδονῆ. κὴ ἐγχεα
 τῶν κὴ ἀτάπην ἀνδραβδ, σὼ ἐκ τε ^ἡ περ σέυ:
 ἴδι ἀπαθῆ, διάκειοις ἀληθινῆ. καθῆν ^{τι} πῶν περ
 τε, μέτρω κὴ κινόνι: οὐκ ἤμωῦ κὴ θῶ, ἰς
 ἐστὶν ὄχθῃ. κὴ νοῖς, ὁ ἀνω λυθῶν ἀπὸ τῶ, ὄμῃ ^ἡ με
 εὐπίσω τῶ: σωθήμε τ' νοῦσ, κὴ τήρε τοῖς
 λοισμοῖς, κὴ οὐκ εὐρεῖς ἐμπαθῆς. πολέμῃ
 πρὸς αὐτοῖς: **τ**εῖ ὑπέρχουσι πρᾶγμα ^{πα} δῶν
 λαμβάνει λοισμοῖς. ἢ ἀθέοις. κὴ ἡ ^{μη} μνη
 κὴ ἡ κρᾶσις τ' σῶμ. χαλεπώτοροι δέ ἢ ἀ
 πὸ τ' μνημῆς ἰσίν: **ε**ὶ ἐδόθη σοφί, ἐτνω λῶσ' ἀ
 σωμῆ: κὴ τίς ἡ ἀρχὴ ὑπέρχου κὴ τί τὸ τέλος τ' ἴσ:
μὴ ἀμέλα πρᾶκτιω, κὴ φωταθήσε) ὄνοῖς ἄ.
 θησωροῖς φησὶν ἀοράτῃ, ἀπὸ κρῦφω ἀνοίξω:
εῦρε χάειν θῶ, ὁ παθῶν ἐλευθροθάς. κὴ τὸ
 μέγα ἔλεος ὄγνωσε δὴ ^{πῆ} ζωθάς: **ν** οῦε παθῶν
 ἐλευθροθάς, φωταθήσ' ἐν ἔ). τῆς πῶν ὄν
 θεωείας, ἀδιαλάπῳ ^{πα} λαμπόμυσο:
φέηος ψυχῆ, ἢ ἀπὸ τῶσις ἐστὶν. οὐστρηθάς ὁ ἀ
 φρων, ὡς ἐν σκότῃ διαπορεύῃ):

~